

[Indenrigsministeren.]

handle Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med de tre Landes Vaccinationslovgivning. Resultatet af denne Konference foreligger i en Betænkning, som er optaget i Lovforslagets Bilag 2, og denne Udtalelse konkluderer i, at „Konferencen er overtydet om, at det er den almindeligt gennemførte Vaccination i Barnealderen, som har været og er det virksomme Beskyttelsesmiddel mod Kopperne. Noget andet Beskyttelsesmiddel kendes ikke, hvorfor Konferencen trods de ovenfor omhandlede Erfaringer over Komplikationer i Tilslutning til Vaccinationen ikke mener, at disse for Øjeblikket bør medføre Forandring i de nugældende Grundbestemmelser med Hensyn til Vaccinationen.“

Trods disse Udtalelser fra Sundhedsautoriteternes Side maa Spørgsmaalet dog stadig siges at være levende i visse Kredse af Befolkningen, i hvert Fald paa en Maade, som har ført til, at jeg har ment mig forpligtet til at overveje Sagen meget nøje. Det kan ikke nægtes, at man, efterhaanden som man beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, maa erkende, at det er et overordentlig alvorligt Spørgsmaal. Under mine Overvejelser er det første Spørgsmaal, jeg har stillet mig selv, dette: tør man opgive Vaccination i det hele taget? Og stillet overfor dette Spørgsmaal er det klart, at her gaar det ikke an at lade sig lede af det rent følelsesbetonede, som den enkelte Borger maa- ske tør hengive sig til, man maa derimod efter min Opfattelse erkende, at er Muligheden stadig til Stede for en Koppe-epidemi som i svundne Dage, dersom den almindelige Vaccination opgives, maa det være en Pligt for Samfundsmagten, der handler under Ansvar for kommende Slægter, at opretholde et Værn som det, Vaccinationen hidtil har været.

Jeg maa nu overfor det Spørgsmaal først sige, at naar Tvangsvaccinationens Modstandere anfører, at Hygiejnen er gaaet saadan frem, at der heri ligger et tilstrækkeligt Værn mod Koppeepidemier, har det ikke kunnet virke ganske overbevisende paa mig. Det kan ikke nægtes, at der er en Del andre epidemiske Sygdomme, mindre farlige Sygdomme, som trods Hygiejnens Fremskridt. Hvorfor standses Mæslinger, Skaalkopper og Influenza ikke af den stigende Hygiejne? netop Sygdomme, som i Smitteoverførelse kan sammenlignes med Kopper. Vi maa i denne Forbindelse ogsaa huske, at det stigende Samkvem mellem alle Jordens Egne gør, at Smitteoverføring fra den ene Del af Jorden til den anden kan ske

ganske overordentlig let. Jeg kan da heller ikke nægte, at Erfaringerne fra Udlandet synes at tale for, at Vaccinationen endnu i de vesteuropæiske Lande er et Værn mod Koppeepidemier. Jeg ved nok, man skal være forsigtig med at drage Slutninger paa dette Omraade. Tilfældigheder, Sammen- træf af hinanden ivedkommende Begivenheder kan tilsyneladende vise en Aarsags- sammenhæng, som ikke findes i Virkeligheden. Men alligevel forekommer det mig efter alt, hvad der foreligger, at Erfaringerne ogsaa i vore Dage udpeger Vaccinationen som et effektivt Værn. Jeg skal i øvrigt med Hensyn til Vaccinationslovgivningen i Udlandet henviser til den Redegørelse, der er optaget i Lovforslaget som Bilag 3.

Jeg skal hertil endnu føje, at jeg anser den Argumentation mod Vaccinationen for for let købt, der oftest høres, at Vaccinationen kun beskytter den vaccinerede ganske faa Aar og derfor er unyttig. Det tør vist ikke bestrides, for det første at Beskyttelsens Varighed er højst forskellig for de forskellige Individider, og at Beskyttelsens Varighed er meget stor for de fleste Individider. Men dertil kommer, at hvis endelig Mennesker smittes af Kopper, tør det anses for fastslaaet, at Sygdommen faar et langt mildere Forløb, hvis den paa- gældende har været vaccineret, og at altsaa Vaccinationen virker som en Beskyttelse imod Koppernes Virkninger, saaledes at en Befolkning, der er gennemvaccineret, i enhver Henseende er anderledes væbnet mod Angreb. Jeg ønsker endnu at sige om dette Punkt, at det ogsaa maa erindres, at man endnu ikke raader over et egentligt Helbredelsesmiddel imod Kopperne efter deres Udbrud, selv om Rødlysbehandling har kunnet vise visse gavnlige Resultater. Det eneste virkelige Middel tør vel endnu siges at være det *forebyggende* Middel, Vaccinationen. Jeg skal da som Konklusion af disse Bemærkninger udtale, at jeg har ikke for min Del turdet tage Ansvar for at foreslaa den almindelige Vaccination ophævet.

Det næste Spørgsmaal, der har rejst sig for mig, er dette: Bør der alligevel foretages Ændringer i den gældende Lovgivning, saa der aabnes Mulighed for Undertagelse fra det nuværende absolutte Paa- bud? Hertil vil jeg straks sige, at efter min Mening gaar det ikke an at møde den Ængstelse og Uvillie, der eksisterer hos ikke ganske faa Mennesker overfor Vaccinationen, blot med Haan eller Spot, og jeg skal i øvrigt i denne Forbindelse oplyse, at en